August, 23

pentru fetițe și băieței

Insurecția armată de la 23 August, întoarcerea armelor, eliberarea țării de sub o anumită parte a jugului, vorba lui Ion Iliescu – cam în acești termeni s-a vorbit zeci de ani despre ziua de 23 August. Restul e istorie. E geografie, botanică, desen tehnic, educație fizică și sport. Nu vom încerca să facem lumină în acest caz, dar vom face puțină lumină de la Răsărit. Cititorii mai tineri decît noi, dar și aceia mai bătrîni decît Ion Iliescu își amintesc foarte vag ce se întîmpla cînd peste țară dădea „23 August"-ul. Ce se întîmpla, în mare, era că tinerii erau scoși de la practică și trimiși pe stadioane, ca să scrie din trupurile lor „asl pls". Hai, domnu' Brucan, nu vă mai încruntați atîta, am glumit și noi: erau scoși pe stadioane ca să scrie din trupurile lor „Trăiască bla-bla împreună cu genialul bla". Dar erau și tineri mai norocoși, ca Eugen Uricaru, Ovidiu Uscat sau chiar copilul Mihai Mitoșeru, ei înșiși geniali, care doar au întinat nobilele idealuri ale pupincurismului.

Lui nea Nelu i-a cam plăcut prin față

În anul 1972, cînd unii dintre noi nici măcar nu se născuseră, dar'mite să mai fie și activiști, Ion Iliescu era viu, deci trăia. Superba zi de 23 august 1972 l-a prins pe Ion Iliescu nu în brațele soției, ci la tribuna oficială. Adică el, viitorul nea Nelu, era unul dintre acei comunistozauri care stăteau relaxați la „tribuna oficială în timpul demonstrației oamenilor muncii, prilejuită de marea noastră sărbătoare națională". Deci, ați reținut: în 1972, poziția preferată a viitorului nea Nelu era, ca și acum, „prin față".

Steagul roșu
ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN TIMIȘ AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN
Anul XXIX nr. 8.587 • Vineri, 25 august 1972 • 4 pagini, 30 bani
Nicolae Ceaușescu de a termina cincinalul înainte de termen și a face totul ca în viitorii 10-15 ani țara noastră să se ridice la un nivel înalt de dezvoltare economică, științifică și culturală
O VIE MANIFESTARE A UNITĂȚII DE GRANIT ÎN JURUL PARTIDULUI
1944
1972
TRAIASCA 23 AUGUST ZIUA ELIBERARII PATRIEI NOASTRE DE SUB JUGUL FASCIST !
TRIBUNA OFICIALĂ ÎN TIMPUL DEMONSTRAȚIEI OAMENILOR MUNCII, PRILEJUITĂ DE MAREA NOASTRĂ SĂRBĂTOARE NAȚIONALĂ.

Urgențele ne puneau pe stejar

Această bandă desenată are acțiunea plasată la 23 august 1944, cînd trupele rusești ne-au eliberat de sub jugul fascist. Și foarte bine au făcut. Ceea ce sună ciudat este fraza cu „Stejar, extremă urgență!". Nu au găsit alt nume de cod? Un stejar nu are nici o urgență, pentru că el crește greu. N-ar fi fost mai nimerit să spună „Efemeridă, extremă urgență!" sau „Libelula pe parbriz, stare critică!"?

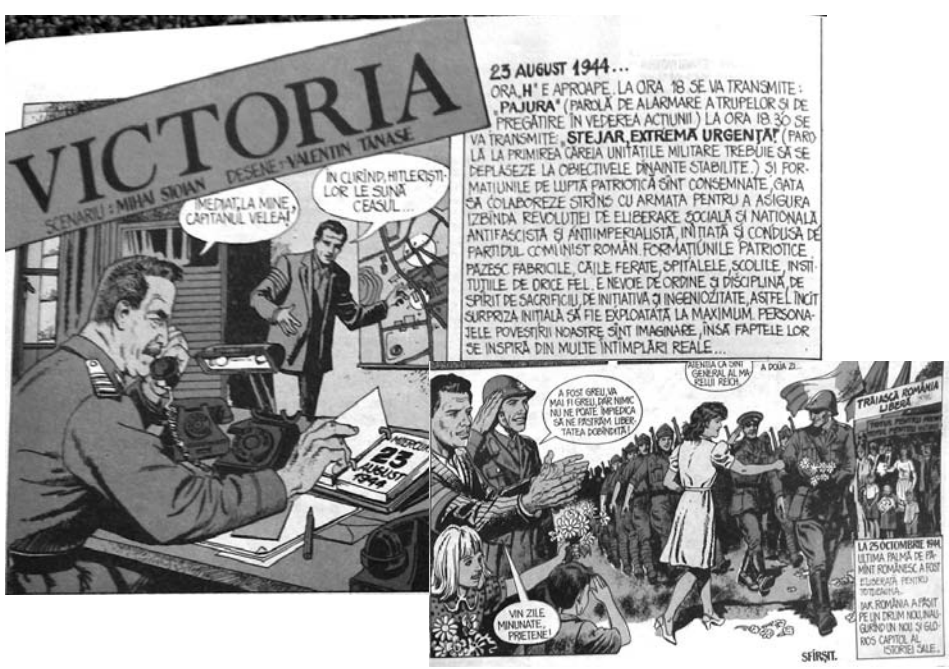
VICTORIA
SCENARIU: MIHAI SIOVAN DESENE: VALENTIN TANASE
„MEDITAȚIA MINE, CĂPITANUL VELEA!"
ÎN CURÎND, HITLERIȘTILOR LE SUNĂ CEASUL...
23 AUGUST 1944
23 AUGUST 1944...
ORA „H" E APROAPE. LA ORA 18 SE VA TRANSMITE: „PAJURA" (PAROLĂ DE ALARMARE A TRUPELOR ȘI DE PREGĂTIRE ÎN VEDEREA ACȚIUNII) LA ORA 18.30 SE VA TRANSMITE „STEJAR, EXTREMĂ URGENȚĂ!" (PAROLA PRIMIREA CĂREIA UNITĂȚILE MILITARE TREBUIE SĂ SE DEPLASEZE LA OBIECTIVELE DINAINTE STABILITE.) ȘI FORMAȚIUNILE DE LUPTĂ PATRIOTICĂ SÎNT CONSEMNATE, GATA SĂ COLABOREZE STRÎNS CU ARMATA PENTRU A ASIGURA IZBÎNDA REVOLUȚIEI DE ELIBERARE SOCIALĂ ȘI NAȚIONALĂ ANTIFASCISTĂ ȘI ANTIIMPERIALISTĂ, INIȚIATĂ ȘI CONDUSĂ DE PARTIDUL COMUNIST ROMÂN. FORMAȚIUNILE PATRIOTICE PAZESC FABRICILE, CĂILE FERATE, SPITALELE, ȘCOLILE, INSTITUȚIILE DE ORICE FEL. E NEVOIE DE ORDINE ȘI DISCIPLINĂ, DE SPIRIT DE SACRIFICIU, DE INIȚIATIVĂ ȘI INGENIOZITATE, ASTFEL ÎNCÎT SURPRIZA INIȚIALĂ SĂ FIE EXPLOATATĂ LA MAXIMUM. PERSONAJELE POVESTIRII NOASTRE SÎNT IMAGINARE, ÎNSĂ FAPTELE LOR SE INSPIRĂ DIN MULTE ÎNTÎMPLĂRI REALE...
TAINUIA CA ÎNTR-UN GENERAL AL MARELUI REICH
A DOUA ZI...
A FOST GREU, VA MAI FI GREU, DAR NIMIC NU NE POATE ÎMPIEDICA SĂ NE FESTEJĂM LIBERTATEA DOBÎNDITĂ!
TRAIASCĂ ROMÂNIA LIBERĂ
VIN ZILE MINUNATE, PRIETENE!
LA 25 OCTOMBRIE 1944 ULTIMA PALMĂ DE PĂMÎNT ROMÂNESC A FOST ELIBERATĂ DEFINITIV TOTDEAUNA.
IAR ROMÂNIA A PĂȘIT PE UN DRUM NOU, INAUGURÎND UN NOU ȘI GLORIOS CAPITOL AL ISTORIEI SALE...
SFÎRȘIT.

Pionierii de alaltăieri, informatorii de ieri

În România anului 1959, pionierii învățau bine la majoritatea disciplinelor de învățămînt. Nu se uitau la MTV, nu se drogau prin WC-uri, nu citeau „Fata de la pagina 5", din *Libertatea,* nu făceau sex neprotejat, erau, deci, foarte sîrguincioși și ascultători. Unul dintre acești porumbei umani, cu cravată roșie sub cioc, era cel ce avea să devină turnător la Securitate și, ulterior, secretar de stat la MAE, președinte al Uniunii Scriitorilor și așa mai departe. La rubrica „EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE", din *Scînteia pionierului* de joi, 26 noiembrie 1959, îl putem admira – vorba vine – pe pionierul Eugen Uricaru, cl. a VII-a B, Școala medie nr.1, Bacău. Pentru Eugen Uricaru ar fi fost mult mai potrivită rubrica „EI AU NUMAI NOTE INFORMATIVE FOARTE BUNE".

EUGEN URICARU, cl. a VII a B, Școa-la medie nr. 1, Ba-

Zi-le, domnu' Ceau'!

Pe 12 noiembrie 1985, piesa lui Paul Everac, moșul care-și lua pastila la televizor după revoluție, l-a inclus în distribuție și pe copilul Mihai Mitoșeru. Dovada faptului că nu era o piesă grozavă a fost faptul că, ulterior, Mitoșeru, acest Shirley Temple a pieselor lui Everac, nu a fost remarcat decît de un grup de investitori în bingo, care i-au scris un scenariu de o replică: „Zi-le, domnu' Geo!".

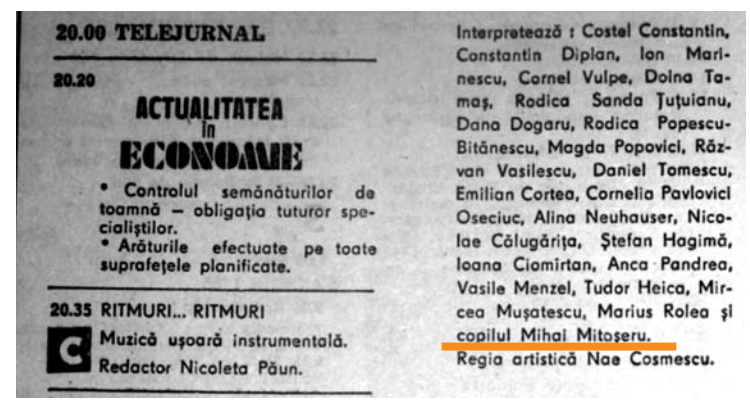
20.00 TELEJURNAL
20.20
ACTUALITATEA în ECONOMIE
• Controlul semănăturilor de toamnă — obligația tuturor specialiștilor.
• Arăturile efectuate pe toate suprafețele planificate.
20.35 RITMURI... RITMURI
C
Muzică ușoară instrumentală.
Redactor Nicoleta Păun.
Interpretează : Costel Constantin, Constantin Diplan, Ion Marinescu, Cornel Vulpe, Doina Tamaș, Rodica Sanda Țuțuianu, Dana Dogaru, Rodica Popescu-Bitănescu, Magda Popovici, Răzvan Vasilescu, Daniel Tomescu, Emilian Cortea, Cornelia Pavlovici Oseciuc, Alina Neuhauser, Nicolae Călugărița, Ștefan Hagimă, Ioana Ciomîrtan, Anca Pandrea, Vasile Menzel, Tudor Heica, Mircea Mușatescu, Marius Rolea și copilul Mihai Mitoșeru.
Regia artistică Nae Cosmescu.

Cravata roșie pusă la Uscat

Uscat Ovidiu, din Cluj. Îl știți de la televizor. Acum îl știți și din ziar, în postura pionierului. Fără ochelari, pentru că în vremea aia nu mulți aveau ochelari. „De ce?", o să vă întrebați. Foarte simplu. Pentru că Ceaușescu făcea lucruri mari, care se vedeau de departe, după modelul rusesc. Vorba înțelepților bătrîni de la cozi: „Nu vedeți că ăștia nu pot nici să văruiască cît a construit tovarășul?".

Uscat Ovidiu, Cluj

No „H“„H“, no eroin

Secția „H“ de la închisoarea Doftana, locul unde atîția luptători secreți pentru idealurile comunismului au sîngerat în torturi. La ușă, toaca. Și în zilele noastre există un pavilion „H“ în București, dar este o zonă de întîlnire a comercianților cu module pline de lucruri ieftine, cu prețuri de angro. Trădare sau nu, poți descoperi acolo și tricouri roșii, deci pînă la urmă idealurile nu au fost întinate complet.

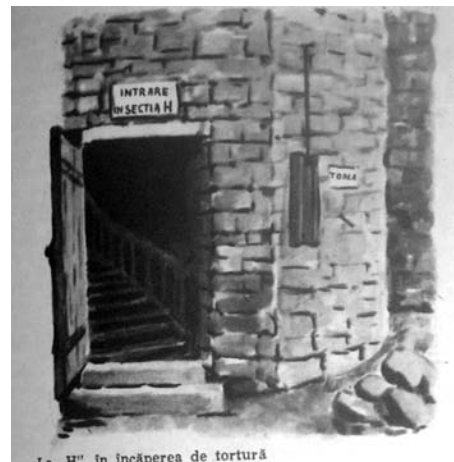

La „H“, în încăperea de tortură
Au sângerat în chinuri și bătăi

Vasile Roaită a tras sirena de coadă pînă a murit ca prostu'

VASILE ROAITĂ

E mult de atunci... S'au împlinit 37 de ani — de când în Grivița muncitorească, în cartierul celor răstiți, s'a născut, la 1 Ianuarie 1914, Vasile Roaită. Copilul aduces în căsuța săracă dela marginea Bucureștilor, năzdrăvănu unor vremuri mai bune. Vasile trăește între frați și surorile lui, viața plină de lipeuri pe care o duceau copiii de muncitori din acea vreme.

Ei priveau în jur cu ochii lui mari, luminoși, și

mintea lui nu s'a stins încă amintirea nenorocirii dela Lupeni, n'a uitat cui se datora viața grea a muncitorilor, cui i se datora moartea sutelor de mineri.

Vasile vrea și el să lupte alături de oameni dârji și curajoși care vor să învingă nedreptatea. Vasile Roaită intră în rândurile tineretului comunist condus de Partid.

Partidul îndeamnă muncitorii la luptă. Și în Februarie 1933, muncitorii dela Grivița au pornit

Deci, ce aș vrea eu să-l întreb pe Vasile Roaită, comunistul care-a murit, în timpul grevelor de la Grivița, călare pe sirenă, de frică să nu se oprească aia din sunat și, în loc să continue lupta, greviștii să se care pe la casele lor, ca să-și bată nevestele după datină: păi, măi, Vasile, nu puteai și tu să rogi un coleg s-o cheme pe soacră-sa? De obicei, astea țipă nonstop fără să le-atingi, deci doar îi ziceai femeii că fiică-sa e curvă și plecai liniștit la treaba ta, nu trebuia să mori ca prostul călare pe sirenă. Adică, vreau să zic că, dacă aveai puțin noroc, puteai să ajungi și președinte, cum a ajuns Iliescu, un alt comunist ilegalist celebru.

Memoria ne joacă manifeste

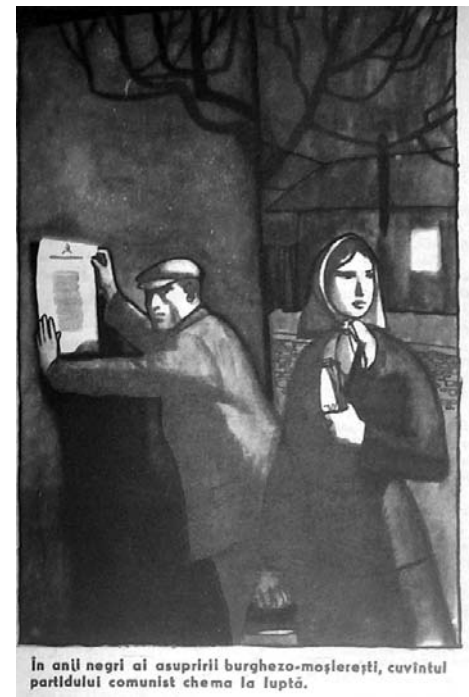
În anii negri ai asupririi burghezo-moșierești, cuvîntul partidului comunist chema la luptă.

...Și la Doftana răsuna Internaționala!

În timp ce la Doftana fluturau steagurile roșii, un tînăr lipea manifeste împreună cu prietena lui. Asta făceau tinerii în vremea aia, lipeau manifeste. Foarte frumos din partea lor, am zice. Cel puțin nu se întîmpla ca în zilele noastre, cînd lipești o manifestă și după aia vin ăia de la „Miss Piranda – februarie“ și ți-o acoperă cu un poster plin de copii-minune.

General american, cădea-ți-ar afacerile-n ocean!

Dragi copii, aastăzi o să învățăăm din paginile revistei *Licuriiici* pentru copii mici ex-presii precum: „lanțurile asupririi americane“, „ghearele bogătanilor“, „steagul luptei patriotice pentru libertatea poporului asuprit de moșieri și fabricanți“, „dușmanii poporului“, „Uniunea Sovietică – buna și marea noastră vecină iubită“, „lupta pentru sfărîmarea jugului american“. Unde bogătanii, jugul, asuprirea și moșierii sînt reprezentați în povestea noastră de generalul american Mac Arthur. …Se pronunță la fel ca „McDonald's“, „McChicken“, „McHamburger“, „McGumădemestecatcusurprize“, „McMașinuțedefier“. N-ați auzit de toate acestea? Atunci știți cum face rața? Ei, așa se pronunță și Mac Arthur.

Mac Arthur cel cu mâinile mânjite cu sânge

de HORIA LIMAN — Ilustrații: IURA

Eu o vreme când în țara noastră nimeni nu auzise vorbindu-se de el. Și totuși îl cunoșteau sute și sute de mii de oameni din alte mărturi ale lumii. Dar mai ales muncitorii și țăranii săraci ființi pământului din îndepărtatele insule ale Filipinelor.

Filipinele, insulele ale căror țărmuri sunt scăldate de apele Oceanului Pacific, se află situate

și fabricanți. El nu voiau ca Patria noastră să devină, asemeni Filipinelor, o colonie prosperă cu spânzurătorile lui Mac Arthur.

Și țara noastră, atât de bogată, a fost în trecut secătuită de bancherii americani și englezi. Din bogățiile țării noastre au înfruptat atunci numai dușmanii ei înfrățiți cu bogătanii americani sau englezi. Ei se înfruptau din munca

Ne doare în *Licurici*

Am privit atent coperta de alături a revistei *Licurici* și mi-am dat seama că seamănă un pic cu coperta unui disc al formației Kraftwerk. Totuși, tabloul cu Stalin de pe perete, reprodus foarte realist, face notă discordantă cu pionierii ușor caricaturizați. Dar asta era, pionierii trebuiau să aștepte pînă să ajungă la realitate. Deși ultimul din stînga seamănă destul de bine cu Iliescu, așa cum este el azi.

Cheia marilor succese… alte tipuri de congrese!

Ce deranjează azi în mod evident la sloganul ăsta de ieri e că nu mai are acoperire. Timpurile tineretului muncitor au trecut, iar astăzi, dacă e să mai organizeze cineva congrese, titulaturile ar fi cu totul altele. Nu de alta, dar azi, muncitorii dintr-o categorie nu se mai regăsesc sub formulele astea generalizatoare. Azi, pînă și muncitorii, cîți mai sînt ei, stau pe o nișă. De pildă, „Trăiască congresul tineretului căpșunar din Spania!“. Sau: „Trăiască plenara lărgită a tinerelor autostopiste din Italia!“. Ca să nu mai zic de „Trăiască congresul tinerilor prunci cu care lovesc mamele țigănci în polițiștii din Anglia!“.

Luptătorii pentru pace, învățați la patru ace

Mmmmm, ce mai scriau și copiii ăștia pe ziduri… Ce vremuri! Ce oameni! Dar și ce părinți! Auzi ce prostii îi învățau să smîngălească pe pereții caselor… „Paix“, adică „pace“! Ăștia erau copii care citeau prea mult, care stăteau prea mult în casă și n-aveau televizor. Iar cititul prostește, se știe. Copii neduși la un meci, la o gală de Local Kombat, netrimiși după băutură și țigări. Păi azi, dacă lași un pușți cu un șprai colorant pe stradă, îți scrie lozinci serioase, nu povești leșinate. Ca de exemplu: „Mu…e Steaua!“, „P…lă lu' Rapid!“ sau „Flori e curvă tel. 0724XXXXXX“.

„Trăiască lupta pentru paix!“, „Să fie paix în lume, să fie pace pe pămînt!“, hai că ne-am îmbătat de la atîta pace pe stomacul gol. Ce ar trebui să aflăm, dragi copii, din această pagină cu selecțiuni din revista *Licurici* este că pacea nu a picat așa, din cer. În primul rînd, pentru pace au luptat comuniștii ilegaliști de la Doftana. Nu știți ce-i aia Doftana? Cum adică, pe voi nu vă plimbă ăștia cu autocarul pe acolo și pe la Monumentul Soldatului Necunoscut? Mdea, nu-i nimic, vă zicem noi: Doftana era o pușcărie unde mergeau comuniștii cînd mergeau; adică un fel de arest preventiv al pesedeștilor de azi, cu deosebirea că la Doftana mai intrau și cei ca Ion Iliescu. Doftana era, așadar, facultatea pe care comuniștii o făceau cu forța, trimiși de exploatatorii ca Mac Arthur. Proletarii au trebuit să-i dea jos pe exploatatori pentru ca să poată face și a doua facultate, aia pe bune, la care erau trimiși de Partid, tot cu forța. Ehei, vremuri frumoase, nu ca azi, cînd copiii socialiștilor francezi scriu pe pereți cu graffiti „A la mue, PSG!“.

Știți ce înseamnă a fi cooperator la timpul prezent? Înseamnă a fi, la timpul prezent, un fel de acount manager, a fi sales area coordinator, a fi… dar mai bine nu spun, că iar ne sună colegii de la publicitate. Învățătura pe care trebuie să o tragem de aici este că „23 August"-ul nu s-a rezumat la festivism. Nici muncă fără pîine, nici pîine fără circ comunist, deci, după cum vedeți din grupajul de mai jos, pe vremea aia, lumea mai mergea și la muncă, nu doar la distracție pe stadioane. Ziua Națională a României de atunci era ziua celor care făceau din trupurile lor un porumbel al păcii, pe stadioane, iar prin fabrici și uzine, o grămadă dezordonată în jurul tablelor și al sticlelor de bere. Prezentăm în continuare metodele sigure prin care Nicoleta Luciu ar fi putut deveni stahanovistă și pe cele prin care fetele de la trupa etno-dance „Dar mai bine să nu dăm nume" s-ar fi putut face miezuitoare în loc de șlefuitoare.

Comuniștii raportează producții de cord la hectar

Care-i diferența dintre Sechelariu și Ceaușescu? N-a existat niciodată stadionul „Nicolae Ceaușescu". Dar a existat (și încă mai există, dar a fost rebotezat) stadionul „23 August". Dar care-i diferența dintre președintele MM Stoica, de la Steaua, și președintele Ceaușescu, de la RSR? Cel din urmă n-a coborît niciodată de la lojă ca să bată un suporter care striga împotriva sa. Vă dați seama, însă, că nici n-ar fi îndrăznit vreunul să strige, căci dictatorul se îngrijea să aibă întotdeauna „un stadion plin de recunoștință" – recunoașteți sloganul de la meciul de retragere al lui Hagi. Care-i diferența dintre Hagi și Ceaușescu? Nea Nicu n-a mai apucat meciul de retragere. Dar a avut grijă ca la fiecare 23 August să strice gazonul de pe „23 August", să aibă urmașii lui din PSD ce să repare.

Soția lui Gheorghiu-Dej nu știa să facă nod la cravata de pionier

Tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej, lăsați-vă un pic gîtul mai jos, că n-ajung să vă fac nodul ăsta la cravată. Totuși, nu-nțeleg, soția dumneavoastră, doamna Gheorghiu-Dej, vă lasă să plecați de-acasă așa șleampăt, de ajungeți mereu în situația penibilă să vă aranjăm cravata noi, pionierele? Adică, sîntem de acord să vă pupăm în cur și să vă spunem poezii, dar am prefera să nu fim nevoite și să vă facem noduri la cravăți. Că în ritmul ăsta, mîine-poimîine o să aveți pretenția să vă facem și pantofii, altfel decît cu limbile noastre mici și moi de pionieri…

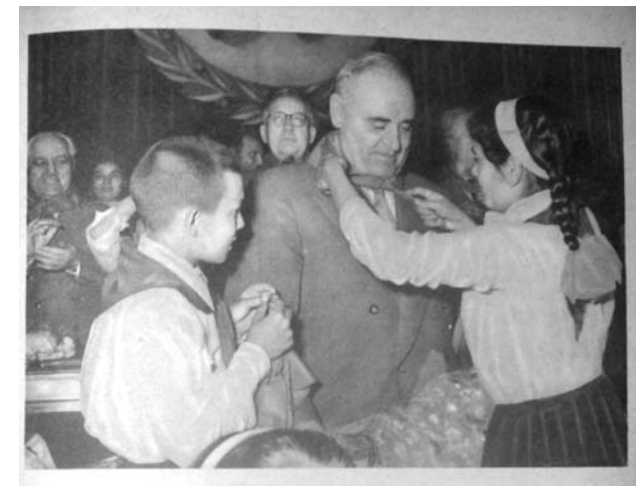
SALUTUL PIONIERILOR
ADRESAT CONGRESULUI PARTIDULUI

În zilele în care se desfășura al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, eveniment de importanță istorică în viața întregului nostru popor, în

Batic fierul cît e cald
Forja fie cu voi!

Trei miezuitoare

Sînt în oțelărie trei miezuitoare frumoase, tinere în brocartul vremii noi, înzodobite cu muncă, cu o muncă grea, plină de mari răspunderi, plină de ființă lor.

Dacă ar trebui cuiva să dau un etalon al unei miezuitoare, ar trebui să dau trei: Drăgan Maria, Pop Elena și Gavrea Rozalia. Totul le apropie, totul le unește: conștiinciozitatea în muncă, ordinea desăvîrșită a lucrului CALITATEA.

Aici, la cele trei bancuri de lucru ale lor, chemările fierbinți ale plenarei C.C. al partidului din noiembrie anul trecut ale cuvîntării tovarășului Nicolae Ceaușescu la recenta plenară privind conturarea în modul superlativ, Miezuri, miezuri, mii de miezuri, fără de care nu se pot executa acele complicate profiluri de piese pentru autocamioanele noastre.

Este meritul vostru. Alături de toate celelalte miezuitoare și toate femeile din oțelărie, primiți din partea redacției ziarului, sincere și călduroase felicitări pentru tot ce ați dat și veți da uzinei, familiilor voastre, vieții. Vă dorim multă fericire și sănătate.

Dacă ar fi să nu citesc textul de deasupra fotografiei, aș putea să cred că este vorba de un articol despre „Trei femei cu care n-aș ieși niciodată în oraș, la o citronadă. Mai puțin cea din stînga". Sau „Trei femei cu care ar fi de preferat să nu rămîn încuiat mai mult de zece minute în aceeași cameră. Cu excepția celei din stînga". Dar, pentru că sînt curios și îl citesc, aflu că cele trei femei sînt vrednice lucrătoare care fac miezuri de oțel pe masa de lucru, precum și miezuri de pîine pe jos cînd iau masa de prînz la una din uzinele patriei.

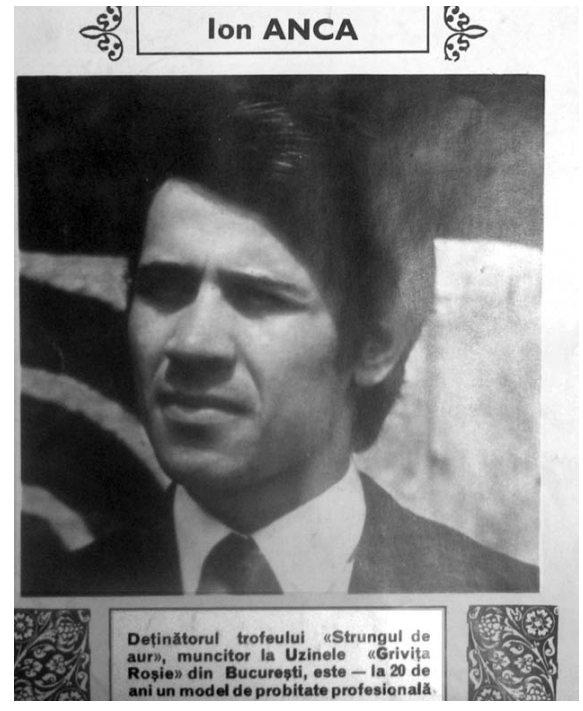
Deținătorul trofeului «Strungul de aur», muncitor la Uzinele «Grivița Roșie» din București, este — la 20 de ani un model de probitate profesională

Ion ANCA

Tovarăși de tovarăși
Munții noștri strung de aur
poartă

Promoțiile publicitare capitalist-imperialiste, care dau ca premii aluniță de aur, minge de fotbal de aur, gheată de aur, orice de aur, nu sînt mare invenție. Dădeau și comuniștii premii în aur, cum e „Strungul de aur", cîștigat de un tînăr de 20 de ani. Cel care l-a primit bănuim că a valorificat imediat strungul de aur, din care au ieșit cîteva splendide piulițe de 9, cu filet manșonat, bune de înșurubat pe inelar la căsătorie.

Hasta la stahanosista, babe

Țesătoarea Bolovan Florica a primit titlul de stahanovistă. Ce-și putea dori de la viață mai mult de atît un Bolovan comunist? Aflăm din presa vremii: „La început lucra la 8 războaie. Într-o zi s-a dus la conducerea Sindicatului: «Nu sînt mulțumită, tovarăși!»". Ei, ia să vă vedem, de ce era nemulțumită și ce credeți că a cerut? Salariu mai mare? A cerut mașină de serviciu sau bonuri de masă? Nț, astea-s chestii capitaliste, ia uitați continuarea: „«…Aș putea să lucrez mai mult!»

«Treci atunci să lucrezi la mai multe războaie», i-a răspuns președintele.

„A rămas o clipă locului… O înneca emoția. A trecut la 12 războaie! Dar voia mai mult!". Vă dați seama că, în loc de bani, Bolovan era fericită dacă primea la salariu doar niște ore de muncă?

Așa am devenit STAHANOVISTĂ

Ca niște fulgere pîlnesc fulgii de bumbac. În sala mare, luminată, țesătoarea Bolovan Florica alergă dela un război la altul. A trecut pe lîngă noi. Dar pînă să apucăm s-o spunem ceva a și plecat mai departe. N'are timp cînd este să dea la ceea ce lucrează ii ere o atenție mereu încordată. S'a rupt un fir. L-a legat la loc și apoi își continuă drumul...

Așa mănunchie țesătoarea Florica Bolovan! În timp ce mîinile ei harnice mînuiesc fără preget, un ochi îi influențele în cultul bucolor.

Își amintește de ziua aproape cînd chiar minutul 1-a stricat mîna, înverșunîndu-l titlul de stahanovistă.

A fost și de neuitat ziua aceea!

Afară e iarnă. Fulgi dănțuiesc prin fața ferestrelor. Ea nu are timp să-i privească... Dar gîndurile zboară în voie. Iarnă era și atunci de mult. Vîntul parcă năpustește prin giamurile bordeiului în care locuia familia Bolovan cu mama lui Șerbănescu din Obîrșeni.

Într'o zi, iarna venî mai s-mărită cu de viforoi acasă.

— Mie-mi spun bucuriei de boer să te duc și pe tine, Florica, la ol la conac. Zice ca să pășești vrîtele și să îngrijești de vaci. A zis tot el să n'ai nevoie de greață și dacă te duc la el acasă de o gură de mîncare! Ce pot să fac? Dacă nu te duc, scoate mumîna de deasupra și mă duc jandarii... Poți să te pui cu boierul?

A trebuit să intre Florica slugă la boer.

Anii grei au venit. A început războiul. Pleacu flăcăii din sat trimiși în război nedreptă! Dar nici Florica n'a mai putut îndura ocările și palmele boerului, nici mîinile murdare. Într'o seară, a fugit dela boer. S'a dus la oraș. Dar nici aici nu o așteptă o viață mai bună. N'a găsit nicăieri „loc".

A îndurat zile amare de foame pînă și-a găsit un loc de slujnică...

Ca slujnică dreptîncă ișetă ziua prin casă, prin cumerele mari întrecute cu mobilă acumpă în care se întindeau cheburi până la atuk.

Chefuiau boghtașii în timp ce războiul secera mii și mii de vieți.

Avea stăpîna Florichi o mare dragoste. Iubea cîinii... 6 cîini de soiuri diferite creștea și îți îngrijea o slugă anume pentru ei. Florica umbla descultă și ruptă... Cîinii aveau hăinuțe de catifea cu bumbi de argint și năfrămuțe.

Se fălea mîncare special pentru cîini, mai bună decît cea pentru slujitorei... Anî viforoși însă au lovit și pe-rele a arătat pentu Patria noastră.

În țara noastră eliberată de către Armatele Sovietice, Florica a găsit un loc ca țesătoare la fabrica „7 Noembrie".

Atunci a simțit ei ea pentru prima oară că e un om respectat!

La început lucra la 8 războaie deodată și face îi mai ere dragă meseria de țesătoare. Căuta ca războaiele ei să dea cît mai multă și mai bună pînză. Era înconjurată cu dragoste de toți, de maiștrul ei, de colegile țesătoare mai vechi, mai prinsepute. Și așa l-a dat arțpi. Într'o bună zi, s'a dus la conducerea Sindicatului:

— Nu sunt mulțumită, tovarăși. Aș putea să lucrez mai mult!

— Treci atunci să lucrezi la mai multe războaie, i-a spus președintele.

A rămas o clipă locului. O înneca emoția. Țesătoarele din fabrică lucrau numai la 8 războaie.

A trecut la 12 războaie! Dar voia mai mult!

Lucrul la mai multe războaie nu se putea face fără a folosi metodele țesătoarelor sovietice, fără

10 ▸ LUCIRICI

A fi cooperator la timpul prezent, fără viitor

A fi cooperator, la timpul prezent, înseamnă tot ce nu se putea spune pe vremea comunismului plus încă ceva nenorociri capitaliste. A fi cooperator înseamnă să ai vreo 90 de ani, să ai în loc de un tractor de ultimă generație un măgar de fabricație mai veche, să ai pantalonii cîrpiți ultima oară de nevasta care a murit acum 22 de ani, să îți dea PSD-ul 2 milioane de lei pe pogon ca să îți fure votul, să îți vină o inundație și să-ți ia tot din casă. Pînă acum, numai părți rele. Ca părți bune… ah, da: să vină Băsescu pe la tine prin sat, să te facă să rîzi și să plece.

A FI COOPERATOR LA TIMPUL PREZENT

La lunca Dunării, acolo unde Oltul „caligrașuk" ultimii pași ai cursului său spre Dunăre, în sezul Oltenici, intîlnim Izbiceni. Cumună mare, cu oameni harnici și pămînturi grele, cu fiecare a doua casă având actul de naștere semnat în ultimul deceniu și jumătate, cu toț mai multe antene de televizor pe-o mie și ceva de biciclete și motorete. Magazinele pline pînă-n grinzi cu produse, „fiul" de lapte ce lăvorăște din ferma de vaci, milioanele de lei obținute ca venituri în vînzarea produselor (care în acest an ar încăpea într-un tren compus din 370 de vagoane convenționale) la un loc cu electrificarea, cu pătrunderea în casele oamenilor a radio-ului, a mobilelor moderne și eleganței în îmbrăcăminte sînt semne ale hărniciei, ale puterii economice a cooperației agricole, puteri făurită în ultimii cîțiperece ani, milimetru cu milimetru de mîna cooperatorului ce unește, mîinile și preocupările a mai bine de trei mii de oameni...

Ieri dimineață de azi este satul de ieri ridicat la putere, iar cel de mîine, zidindu-l după tabloul muncii sistemic, în cîmpia ce mai mult însoțită cu canalele pentru irigat, precis nu va mai semăna. Nici pe departe, cu ce-a fost. Cînd merg la Izbiceni — își deapănă firul vorbii președintele Gheorghe Iarca — și-aduc aminte de vărsăta cotcăvită de care am început. N-aveam nimic. Vîcșița Stela — parcă o chema — Stana și ea pe unde apuca, de mulă o smulgea cel care

1. Gheorghe Iarcu — președintele cooperativei agricole din Izbiceni

2. Ion Ciobanu — inginer agronom cu... stagiu de aproape 10 ani la această cooperativă agricolă

3. Nicolae Stănică — ingrijitor mulgător la ferma de vaci. De cîțiva ani obține rea, mai mare

Omagiu efemer, din gît răcit de pionier

Uauuuu, da' ce-mi plăcea mie cînd eram mic să mă uit la documentarele artistice cu Ceaușescu și la spectacolele omagiale! Cum se termina *Mihaela* și începea *Telejurnalul,* mamele ieșeau pe la geamuri și începeau să strige: „Hai repede sus, lăsați joaca, că e tovarășu' pe TVR!". Și atunci, toți copiii ne împrăștiam ca potîrnichile și ne așezam cuminți în fața Siriusurilor și a Diamantelor, de unde nu ne mai mișcam pînă la închiderea programului. Cel mai mult îmi plăcea, la spectacolele omagiale, să ascult muzică de operă cîntată-n cor de pionieri răgușiți, compusă special pentru tovarășul Ceaușescu. Mă mai enervau mama și tata, că încercau să dea pe bulgari, dar îi amenințam că-i torn la secretarul de partid pe grădiniță și-atunci se speriau și mă lăsau să mă bucur în liniștea sufrageriei de acel moment omagial.

Radioul, pe vremea cînd DJ-ii nu aveau loc de Dej

Iată, stimați ascultători, programul radio din 23 august 1952. 30 de minute cu cîntece și versuri despre Stalin, 15 minute despre Dej, 15 minute s-a citit articolul de fond din *Scînteia,* 35 de minute de muzică de dans – pe la zece și jumătate seara, cînd oamenii muncii dormeau – și, evident, emisiuni în rusă, în maghiară, în sîrbă și în oltenească. E clar că Șeuleanu a fost, față de omologii săi din '52, un adevărat incompetent! Și asta în condițiile în care chiar și programul ăla avea ceva lipsuri. Nu văd dedicațiile – care ar fi sunat, evident, cam așa: „Pentru fratele meu, poporul sovietic!". Și mă mir că nu s-au gîndit și la niște concursuri – unde pentru un răspuns corect primeai o excursie la Moscova, iar pentru un răspuns greșit primeai o excursie la Canal.

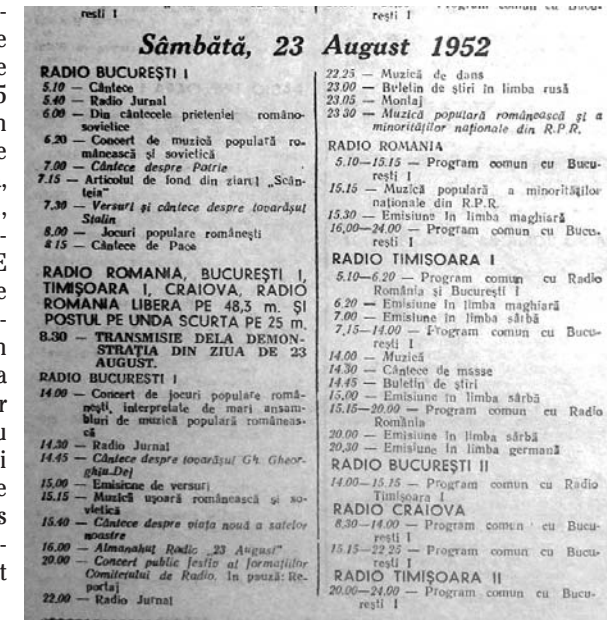

Sîmbătă, 23 August 1952

RADIO BUCUREŞTI I
5.10 — Cîntece
5.40 — Radio Jurnal
6.00 — Din cîntecele prieteniei româno-sovietice
6.20 — Concert de muzică populară românească şi sovietică
7.00 — *Cîntece despre Patrie*
7.15 — Articolul de fond din ziarul „Scînteia"
7.30 — *Versuri şi cîntece despre tovarăşul Stalin*
8.00 — Jocuri populare româneşti
8.15 — Cîntece de Pace

RADIO ROMANIA, BUCUREŞTI I, TIMIŞOARA I, CRAIOVA, RADIO ROMANIA LIBERA PE 48,3 m. ŞI POSTUL PE UNDA SCURTA PE 25 m.
8.30 — TRANSMISIE DELA DEMONSTRAŢIA DIN ZIUA DE 23 AUGUST.

RADIO BUCUREŞTI I
14.00 — Concert de jocuri populare româneşti, interpretate de mari ansambluri de muzică populară românească
14.30 — Radio Jurnal
14.45 — *Cîntece despre tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej*
15.00 — Emisiune de versuri
15.15 — Muzică uşoară românească şi sovietică
15.40 — *Cîntece despre viaţa nouă a satelor noastre*
16.00 — *Almanahul Radio „23 August"*
20.00 — *Concert public festiv al formaţiilor Comitetului de Radio,* în pauză: Reportaj
22.00 — Radio Jurnal
22.25 — Muzică de dans
23.00 — Buletin de ştiri în limba rusă
23.05 — Monlaj
23.30 — *Muzică populară românească şi a minorităţilor naţionale din R.P.R.*

RADIO ROMANIA
5.10—15.15 — Program comun cu Bucureşti I
15.15 — Muzică populară a minorităţilor naţionale din R.P.R.
15.30 — Emisiune în limba maghiară
16.00—24.00 — Program comun cu Bucureşti I

RADIO TIMIŞOARA I
5.10—6.20 — Program comun cu Radio România şi Bucureşti I
6.20 — Emisiune în limba maghiară
7.00 — Emisiune în limba sîrbă
7.15—14.00 — Program comun cu Bucureşti I
14.00 — Muzică
14.30 — Cîntece de masse
14.45 — Buletin de ştiri
15.00 — Emisiune în limba sîrbă
15.15—20.00 — Program comun cu Radio România
20.00 — Emisiune în limba sîrbă
20.30 — Emisiune în limba germană

RADIO BUCUREŞTI II
14.00—15.15 — Program comun cu Radio Timişoara I

RADIO CRAIOVA
8.30—14.00 — Program comun cu Bucureşti I
15.15—22.25 — Program comun cu Bucureşti I

RADIO TIMIŞOARA II
20.00—24.00 — Program comun cu Bucureşti I

Șoimii patriei, șoimii patriei, spre veceuri vom zbura!

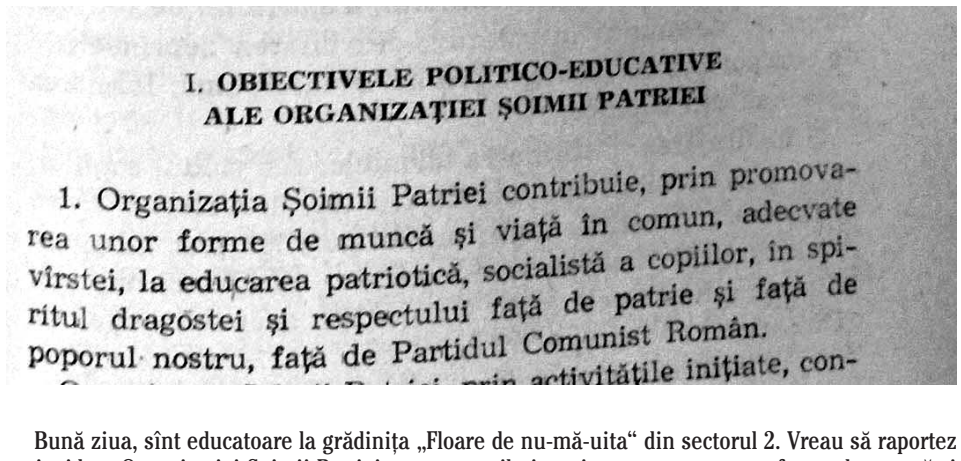

I. OBIECTIVELE POLITICO-EDUCATIVE ALE ORGANIZAŢIEI ŞOIMII PATRIEI

1. Organizaţia Şoimii Patriei contribuie, prin promovarea unor forme de muncă şi viaţă în comun, adecvate vîrstei, la educarea patriotică, socialistă a copiilor, în spiritul dragostei şi respectului faţă de patrie şi faţă de poporul nostru, faţă de Partidul Comunist Român.

Bună ziua, sînt educatoare la grădinița „Floare de nu-mă-uita" din sectorul 2. Vreau să raportez un incident Organizației Șoimii Patriei, care „contribuie, prin promovarea unor forme de muncă și viață în comun, adecvate vîrstei, la educarea patriotică, socialistă a copiilor, în spiritul dragostei și respectului față de patrie și față de poporul nostru, față de Partidul Comunist": în timp ce încercam să-i educ pe șoimii de la grupa mică, Andreiuța și Dănuț, în spiritul iubirii de țară, popor, partid, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, aceștia s-au scăpat pe ei. Andreiuța a făcut pipi, iar Dănuț a făcut caca. În urma acestui incident, cei doi șoimi și-au făcut autocritica.

La plăcinte, șoimii patriei merg înainte, la război ei merg înapoi! Da' se duc pionierii!

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus că „îndatorirea supremă a pionierului este aceea de a-și iubi cu ardoare patria socialistă, punînd mai presus de orice interesele țării"; el este gata să-și aducă întreaga contribuție la apărarea ei și își exprimă prin fapte dragostea nemărginită față de Partidul Comunist Român. Noi, pionierii, sîntem de acord cu asta. Uite, de exemplu, eu, după ce-mi termin tema la geografie, ca să nu mă bată mama, îmi strîng jucăriile, ca să nu mă bată tata, și mă duc la colectat de sticle și borcane, ca să nu mă bată Partidul. Iar după ce duc borcanele la centru, mă întîlnesc cu băieții în fața blocului, cîntăm imnul și plecăm repede la război, ca să nu ne bată țara că n-o apărăm.

— are încredere în forţele sale şi ale tovarăşilor săi.
b) Îndatoririle pionierului din clasele V—VIII:
— îndatorirea supremă a pionierului este aceea de a iubi cu ardoare patria socialistă, punînd mai presus de orice interesele ţării; este gata oricînd să-şi aducă întreaga contribuţie la apărarea ei; cinsteşte trecutul său glorios, tradiţiile de luptă ale poporului nostru, ale clasei muncitoare;
— îşi exprimă prin fapte dragostea nemărginită şi ataşamentul profund faţă de Partidul Comunist Român;
— învaţă cu sîrguinţă şi este un prieten statornic al cărţii;

Maculatura întărește musculatura

Ah, ce mai strîngeam cartoane cînd eram mici! Exact ca omuleții din imagine. Cînd ne trimitea partidul, nimic nu rămînea în urma noastră. Dădeai tot, că oricum nu aveai ce citi. Dar acuma s-au schimbat vremurile. Să zicem că PSD-ul, sau Alianța, ne trimit să strîngem maculatură. Credeți că am mai strînge ceva? Eu, unul, nu mi-aș da colecția de *Playboy,* sau cele 1.000 de numere din *Libertatea,* cu cele 1.000 de fete de la pagina 5, nici mort. Maculatura asta o citesc mereu, chiar dacă paginile s-au mai stricat de la umezeala din baie.

Să mîncăm carne de parc!

Mă aflu, dragi copii, în redacție la *Academia Cațavencu,* una dintre cele mai frumoase și – în același timp – cele mai bătrîne redacții ale Capitalei. Vreți să-i dăm un ocol? Poate că ideea de a da un ocol redacției de pionieri într-ale rîsului din România nici nu este așa de rea. Însă mult mai bine ar fi să vă invit acasă la mine, pentru că eu, dragi copii, locuiesc chiar lîngă Parcul sportiv „23 August" din București. În anul 1966, dragi copii, acest parc era unul dintre cele mai tinere și – în același timp – cele mai bătrîne parcuri ale Capitalei. Haideți, veniți? Parcul este foarte frumos, pînă și revista *Cravata roșie* a scris despre el. Mamele la copii, îi lăsați pe copii în parc, să bem o bere?

Miliția Spirituală și Mihai Sergiu Burcea vă mulțumesc pentru atenția acordată și vă urează și pe această cale un 23 August luminos și plin de bucurii. Veniți de luați lumină de la Răsărit!

mihaiburceatz@yahoo.com

Doamnelor și domnilor, lăsați aparatele de fitness deschise, nu mai urmează nimic important pentru țară. Toate evenimentele importante s-au petrecut deja, de acum încolo nu mai trebuie să facem față decît inundațiilor și meciurilor pentru calificarea în Liga Campionilor. În rest, istoria nu pare să ne mai amenințe cu nimic. Nu tu program special de 23 August la TV, nu tu un sfîrșit de trimestru la care să te chinuie planul la maculatură mai mult decît media la învățătură, nimic interesant; unde mai pui că nici pe stadionul „23 August", măritat „Lia Manoliu", nu s-a mai întîmplat nimic interesant de cînd comuniștii lui Adrian Năstase au încercat să pună gazon. Ultima dată cînd comuniștii și-au făcut de cap pe el, un grup de 22 de sportivi au scris din trupurile lor, direct pe teren, „România-Danemarca: 2-5". I-am așteptat atîția pe americani, și pînă la urmă au venit danejii și ne-au spart pe stadionul-emblemă al luptei împotriva imperialismului. Gata, asta a fost, rămîneți cu *Academia Cațavencu,* că oricum n-aveți unde să mai emigrați.